

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

1. de Staatssecretaris van Justitie,
 - 2.
- appellanten,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/25641 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant sub 2,

en

appellant sub 1.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 juni 2007 is appellant sub 2 (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juli 2007, verzonden op 4 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de bewaring bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellant sub 1 (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juli 2007, en de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft de vreemdeling daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij laatstgenoemde brief van 10 juli 2007 heeft de vreemdeling tevens een reactie op het hoger-beroepschrift van de staatssecretaris ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 6:5, tweede lid, gelezen in onderlinge samenhang met artikel 6:24 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), wordt bij een hoger-beroepschrift zo mogelijk een afschrift van de uitspraak, waarop het geschil betrekking heeft, overgelegd.

Ingevolge artikel 85, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, wordt, indien niet is voldaan aan artikel 6:5 van de Awb, het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Bij het hoger-beroepschrift van de vreemdeling is geen afschrift van de uitspraak, waarop het geschil betrekking heeft, overgelegd. Niet gesteld is dat het niet mogelijk was dat te doen.

2.3. Het hoger beroep van de vreemdeling is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. De in de eerste grief van de staatssecretaris opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling in de uitspraak van 30 juli 2007 in zaak no. 200704578/1 (aangehecht ter voorlichting van partijen) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief leidt tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.5. De tweede grief van de staatssecretaris, die is gericht tegen de gegrondverklaring van het beroep en het bevel tot opheffing van de

bewaring, slaagt evenzeer, nu deze beslissingen zijn gegrond op het hiervoor onjuist bevonden oordeel van de rechtbank.

2.6. Het hoger beroep van de staatssecretaris is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, het beroep tegen het besluit van 16 juni 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.6.1. Voor zover de vreemdeling heeft gesteld dat de inval in het desbetreffende horecabedrijf te Amsterdam, waarbij hij is staandegehouden, geen politiek draagvlak had, brengt dat, daargelaten wat er van die stelling zij, niet met zich dat in rechte in strijd met het vertrouwensbeginsel is gehandeld en de staandehouding en de daaropvolgende inbewaringstelling om die reden voor onrechtmatig moeten worden gehouden.

2.6.2. De vreemdeling heeft betoogd dat, anders dan in een proces-verbaal van bevindingen van 22 juni 2007 met nr. 2007162545-1 is vermeld, de inval in het horecabedrijf op 16 juni 2006 niet omstreeks 01:30 uur, doch omstreeks 00.50 uur heeft plaatsgevonden. Bovendien bevat het procesdossier ten onrechte geen informatie over de wijze van staandehouding en het tijdstip waarop de politie de actie heeft beëindigd, aldus de vreemdeling.

Volgens dat proces-verbaal, voor zover thans van belang, heeft de inval op 16 juni 2006 omstreeks 01:30 uur plaatsgevonden. Nu de vreemdeling geen tegenbewijs heeft geleverd, dient van de juistheid van dat op ambtsbelofte opgemaakte en ondertekende proces-verbaal te worden uitgegaan. Voorts bestaat er, in het licht van de in het procesdossier bevindende stukken, geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris onvoldoende informatie met betrekking tot de gebeurtenissen na de inval in het horecabedrijf heeft verstrekt.

Het betoog faalt.

2.6.3. Verder heeft de vreemdeling betoogd dat, nu de politie de deuren van het pand heeft geblokkeerd en zij de aanwezigen heeft gesommeerd het pand niet te verlaten en zich beurtelings bij de ingang te melden voor een controle op de voet van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000, hij voorafgaande aan de staandehouding op onrechtmatige wijze van zijn vrijheid is beroofd.

Dat de uitoefening van het vreemdelingentoezicht op alle in het horecabedrijf aanwezige bezoekers, in totaal ongeveer 250 personen, voor hen een zekere beperking van hun bewegingsvrijheid zal hebben meegebracht, betekent niet dat daarbij ten aanzien van de vreemdeling sprake is geweest van onrechtmatige vrijheidsberoving. Uit de door de vreemdeling gestelde omstandigheden valt niet af te leiden dat de wachttijd die de uitvoering van de controle vergde in zijn geval buitensporig lang is geweest.

Het betoog faalt.

2.6.4. Het betoog van de vreemdeling dat hij op grond van zijn afkomst is gecontroleerd en dit in strijd is met het non-discriminatiebeginsel, kan niet slagen, nu uit het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen van 22 juni 2007, nr. 2007162545-1, blijkt dat, voor zover thans van belang, in het horecabedrijf een gerichte actie heeft plaatsgevonden, waarbij alle ongeveer 250 bezoekers zijn gevraagd hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie aan te tonen. In het licht van dit proces-verbaal bestaat geen grond voor het oordeel dat de politie bij de staandehouding van de vreemdeling discriminatoir heeft gehandeld.

Het betoog faalt.

2.6.5. De vreemdeling heeft ten slotte betoogd dat hij, kort samengevat, na de inbewaringstelling niet tijdig rechtsbijstand van de piketadvocaat heeft gekregen, nu hij eerst op 21 juni 2007 door een advocaat is bezocht.

Niet in geschil is dat op 16 juni 2007 ten behoeve van de vreemdeling een piketmelding naar de piketcentrale is verzonden. Dat de vreemdeling nadien niet onmiddellijk door een advocaat is bezocht, leidt in dit geval niet tot het oordeel dat de bewaring onrechtmatig heeft plaatsgevonden. Daarbij is mede in aanmerking genomen dat gesteld noch gebleken is dat de vreemdeling door de omstandigheid dat hij eerst op 21 juni 2007 rechtsbijstand heeft gekregen in zijn belangen is geschaad.

Het betoog faalt.

2.7. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen de inbewaringstelling ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling niet-ontvankelijk;
- II. verklaart het hoger beroep van de Staatssecretaris van Justitie gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 juli 2007 in zaak no. AWB 07/25641;
- IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- V. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. C.H.M. van Altena en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

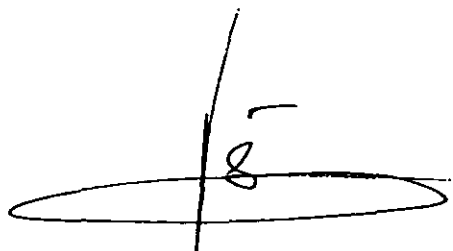
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 augustus 2007

452-513.

Verzonden: 8 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Maatregel van bewaring

V-nummer:

Ondergetekende, ambtenaar belast met toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling zich noemende:

Naam:	_____
Voornamen:	_____
Geboorteplaats/land:	<u>LIBERIA</u>
Geboortedatum:	_____
Nationaliteit:	<u>LIBERIAANSE</u>
Woon/verblijfplaats:	<u>ZUM</u>

De maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

☒ het belang van de openbare orde vordert de inbewaringstelling omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene:

- ☐ verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- ☐ veroordeeld is ter zake misdrijf
- ☐ ongewenst verklaard is
- ☒ niet beschikt over een document als bedoeld in artikel 52.1 Vreemdelingenwet
- ☒ zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- ☐ zich niet gebonden heeft aan zijn vertrekvermijning
- ☐ gebruik maakt(e) van een (ver)vals(t) document
- ☐ zich bedient van een of meer aliassen
- ☒ geen vaste woon- of verblijfplaats heeft
- ☐ eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- ☒ Overige redenen:

☐ Wegens toepassing van artikel 59, lid 2 Vreemdelingenwet

IND-locatie:		0/06.19.0032	
Dossiernr:			
Uitd ontvangstdatum:			
Brietr:			
IND ontvangst datum:	18 JUN 2007		
Registratie in naam mow:			
DIS datum:	unit:		
Invoer naam mow:			
controle datum:	unit:		

Het betreft een vreemdeling:

- ☒ die geen rechtmatig verblijf heeft (art. 59, lid 1 onder a Vw)
- ☐ die een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier ingediend heeft (art. 59 lid 1 onder b Vw)
- ☐ die een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel heeft ingediend (artikel 59, lid 1 onder b Vw)
- ☐ op wie artikel 59, lid 2 van de Vreemdelingenwet van toepassing is

Een afschrift van deze maatregel is door mij onmiddellijk aan de vreemdeling(e) uitgereikt.

De maatregel is opgelegd te: Amsterdam / Schiphol

Datum: 16-6-2007 Tijdstip: 05¹⁰ uur

De Staatssecretaris van Justitie,
Namens de Staatssecretaris,
De hulpofficier van justitie,

Naam & handtekening

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, centraal intakebureau vreemdelingenzaken, Dreef 30, 2012 HS Haarlem. Fax 023-5126756. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl"

Ontvangst 17 JUN 2007 11:02er

AFDRUK TIJD 27. JUN. 11:33

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/25641

V-nr.:

inzake : geboren op van (gestelde) Liberiaanse nationaliteit,
verblijvende in het Uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam, eiser,
gemachtigde: mr. K. Ramdhan, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.M.C. de Haan, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie .

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 16 juni 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 21 juni 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 3 juli 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig M. Boesveldt als tolk in de Engelse taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

1.1 Eiser heeft, onder meer, aangevoerd dat zijn staandehouding en daarmee de daarop volgende inbewaringstelling onrechtmatig zijn, omdat er geen sprake was van een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf.

1.2 Verweerder heeft betwist dat de staandehouding onrechtmatig was, onder verwijzing naar de zich in het procesdossier bevindende stukken.

2.1 Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000, voor zover hier relevant, zijn de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen bevoegd, op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

2.2 Blijkens paragraaf A3/3.3 van de Vreemdelingenencirculaire 2000 heeft de term 'redelijk vermoeden van illegaal verblijf' grote raakvlakken met het voor de politie vertrouwde begrip 'redelijk vermoeden' van het artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering. Ook bij de toepassing van de bevoegdheid tot staandehouding van artikel 50 van de Vw 2000 moet het vermoeden redelijk zijn en wel naar objectieve maatstaven gemeten.

Ter voorkoming van discriminatoir handelen zal steeds uit feiten of omstandigheden, naar objectieve maatstaven gemeten, moeten blijken waarop het redelijke vermoeden van illegaal verblijf gebaseerd is geweest. Hierbij kunnen de feiten of omstandigheden van de situatie of de aanwijzingen richting een persoon bepalend zijn. Uit het beleid volgt dat dit redelijk vermoeden ook kan gelden ten aanzien van een gelegenheid of plaats, waar zich veel vreemdelingen plegen op te houden, en waarvan vermoed wordt of bekend is dat er zich regelmatig illegale vreemdelingen bevinden.

De rechtbank overweegt het volgende.

3.1 In het proces-verbaal van bevindingen van 14 juni 2007 met nummer 2007162545-1 (processtuk 1) staat, onder meer, het navolgende vermeld:

"Redelijk vermoeden van illegaal verblijf

Gelet op

- de hiervoor vermelde verkregen aanwijzingen uit eigen politieonderzoek;
 - dat op het adres te een vreemdeling is aangehouden welke gesignaleerd staat als ongewenst vreemdeling;
 - dat er op het adres te een concrete anonieme tip is welke vermeld dat zich op genoemd adres veelvuldig criminele illegale vreemdelingen plegen op te houden;
 - dat het adres te een gelegenheid/plaats is waar zich veel vreemdelingen plegen op te houden en waarvan vermoed wordt en bekend is dat er zich regelmatig illegale vreemdelingen bevinden;
 - dat uit feiten en omstandigheden het vermoeden bestaat dat de aldaar verblijvende vreemdelingen zich met verstoring van de openbare orde en criminele activiteiten bezighouden;
- is ten aanzien van bedoeld een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf gerechtvaardigd."

3.2 Uit de zich in het dossier bevindende processtukken blijkt - zakelijk weergegeven - onder meer het volgende.

Proces-verbaal van bevindingen van 14 juni 2007 (processtuk 2)

De Regiopolitie Amsterdam-Amstelland heeft twee fraudeonderzoeken verricht, Macro (september 2005 tot en met februari 2006) en Presto (oktober 2006 tot en met april 2007). Deze onderzoeken waren gericht op zogenaamde 419-fraude, genoemd naar artikel 419 van het Nigeriaanse Wetboek van Strafrecht. Samengevat hadden deze onderzoeken betrekking op fraude waarbij slachtoffers per e-mail worden benaderd met de mededeling dat zij een prijs hebben gewonnen of een erfenis hebben gekregen. Ook wordt het internet middels phishingsites van fake loterijen of banken misbruikt. Uit deze onderzoeken komt naar voren dat 419-fraude meestal wordt gepleegd door West-Afrikanen, met name Nigerianen.

Tijdens de onderzoeken werd meerdere malen gehoord dat er op vrijdag en zaterdagavond in te Amsterdam feest werd gevierd over de behaalde resultaten. Uit de onderzoeken Macro en Presto is gebleken dat van de veertien aangehouden verdachten er dertien geen geldige verblijfstitel hadden. In het strafrechtelijk onderzoek is vastgesteld dat zeven van deze dertien verdachten zonder verblijfsrecht ten minste een keer in zijn geweest of hebben afspraken gemaakt daarheen te gaan.

Proces-verbaal van bevindingen van 14 juni 2007 nr. 2007162545-1 (processtuk 1)

Onder de naam "Spirit" hebben diverse grootschalige politieoptredens plaatsgevonden. Deze stonden in het teken van het opsporen, staandhouden en verwijderen van in Amsterdam verblijvende criminele illegale vreemdelingen.

Op 15 mei 2007 heeft de actie "Spirit 11" plaatsgevonden, waarbij informatie is gebruikt uit de Macro- en Presto onderzoeken. De restinformatie van "Spirit 11" is verzameld en veredeld.

X-Pol registratie van 4 februari 2007 (2007032065)

Op 4 februari 2007 is in het _____ een ongewenst verklaarde illegale vreemdeling aangehouden als verdachte van overtreding van artikel 209 van het Wetboek van Strafrecht (uitgeven van valse of vervalste bankbiljetten).

X-Pol Rapport Nigerianen Info (2006074802-1)

Na 21 februari 2006 is in het onderzoek Macro een anonieme brief binnengekomen (in de Engelse taal), waarin de schrijver de arrestatie van Nigeriaanse 419-fraudeurs toejuicht en aangeeft dat indien de politie er nog meer wil vangen, ze, onder meer, naar het _____ moeten gaan, met name in het weekend (zaterdag). De fraudeurs zouden geïdentificeerd kunnen worden aan de hand van het grote aantal flessen champagne of cognac. Ze spenderen duizenden euro's in een nacht aan drank in _____

X-Pol rapport horeca controle van 27 februari 2007 (nr. 2007055754-1)

De eigenaar van _____, de heer _____ is bij de opening benaderd door mensen van Afrikaanse afkomst die de zaak wilden huren voor bijeenkomsten van Afrikaanse mensen. _____ wilde dit niet, maar stelt zijn bedrijf wel open voor samenkomst van Afrikaanse mensen. Hij verzorgt de drank- en eetwaren, de mensen die eerst wilden huren verzorgen de avond voor wat betreft beveiliging en toezicht.

Proces-verbaal van CIE-informatie, 11 juni 2007, (nr. 782-0510/2007)

Bij de Criminele Inlichtingen Eenheid Amsterdam-Amstelland is in de periode van vier weken voor 11 juni 2007 van een informant de volgende informatie binnengekomen: in het _____ in de Bijlmer komen veel illegale criminele Nigerianen die zich bezighouden met de handel in verdovende middelen, XTC, fraude en oplichting. De eigenaar zou hiervan op de hoogte zijn. Een van de vaste bezoekers is een Nigeriaanse man, _____ die regelt dat veel Nigerianen naar het café komen, wat goed is voor de omzet. Deze informatie is door de CIE als betrouwbaar aangemerkt.

De CIE heeft vastgesteld dat deze _____ is, op wiens adres volgens de Kamer van Koophandel een eenmanszaak is gevestigd, _____ die muzikoptredens verzorgt en feesten organiseert.

Proces-verbaal van bevindingen, 22 juni 2007 (nr. 2007162545-1)

Op vrijdagavond 15 juni 2007 was in _____ (van 21:30 tot 4:00 uur) een feest georganiseerd voor met name mensen uit Nigeria, waar Nigeriaanse dj's en comedians zouden optreden. Dit was kenbaar gemaakt op aanplakbiljetten.

3.3 De rechtbank overweegt ten aanzien van de rechtmatigheid van de staandhouding het volgende.

3.4 In deze zaak staat de vraag centraal of ten aanzien van de groep bezoekers die in de nacht van vrijdag 15 op zaterdag 16 juni 2007 aanwezig was in het _____ een redelijk vermoeden van illegaal verblijf bestond. Daarbij is van belang dat het _____ een vrij toegankelijke plaats is en dat ook het feest dat werd gehouden open stond voor iedere belangstellende.

Nader toegespitst gaat het erom of de informatie waar verweerder zich op beroept, een voldoende basis vormt voor een bevestigende beantwoording van die vraag. De rechtbank is van oordeel dat het publieke karakter van de te onderzoeken plaats en de omvang van het aldaar te verwachten publiek van invloed zijn op de eisen die moeten worden gesteld aan de feitelijke grondslag van het redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Naarmate deze twee elementen sterker aanwezig zijn, zal immers de inbreuk die met het onderzoek op het publieke leven wordt gemaakt groter zijn en dus een steviger rechtvaardiging vergen.

3.5 Verweerder heeft het redelijk vermoeden van illegaal verblijf ten aanzien van het gebaseerd op de groep van criminele West-Afrikaanse vreemdelingen die zich aldaar zou ophouden in samenhang met de aan hen toegedichte status van illegale vreemdeling.

Uit de CIE-informatie komt naar voren dat er veel illegale criminele Nigerianen komen in het

Op welke dag of dagen dit het geval is, de omvang van die groep en de frequentie waarmee ze daar te vinden zouden zijn, blijkt daar evenwel niet uit, daarvoor is de informatie te onbepaald.

De rechtbank is van oordeel dat aan de inhoud van dit proces-verbaal geen doorslaggevende betekenis kan worden toegekend in de beantwoording van de vraag of de groep West-Afrikanen, die in het strafrechtelijk onderzoek is betrokken, (doorgaans) geen rechtmatig verblijf in Nederland geniet.

Uit de overige processtukken komt weliswaar naar voren dat criminele Nigerianen met name op vrijdag en/of zaterdag in het komen om aldaar veel geld uit te geven, maar daarmee is nog niet gegeven dat dit tevens illegale vreemdelingen betreffen.

Dat deze groep van criminele Nigerianen illegaal in Nederland zou verblijven lijkt verweerder met name af te leiden uit de volgende omstandigheden.

Op 4 februari 2007 is een verdachte aangehouden in het vanwege het betalen met vals of vervalst geld, die tevens illegaal vreemdeling bleek te zijn. Naar het oordeel van de rechtbank kan aan de aanhouding van een verdachte zonder verblijfstitel in een voor het publiek vrij toegankelijke ruimte slechts beperkte betekenis worden toegekend bij de beantwoording van de vraag of zich in die ruimte vaker illegalen ophouden. Dit geldt in dit geval temeer nu er van de kant van verweerder niet is gesteld dat de West-Afrikanen, die in het strafrechtelijk onderzoek zijn betrokken, eveneens worden verdacht van het opzettelijk uitgeven van vals geld, zodat evenmin is gebleken van een verband tussen deze verdachte en de bedoelde groep.

Verweerder heeft de illegale status voorts gebaseerd op de omstandigheid dat uit de Macro- en Presto-onderzoeken is gebleken dat dertien van de veertien verdachten geen verblijfsrecht hadden. De rechtbank constateert dat niet blijkt dat deze verdachten in het zijn aangehouden. Wel vermeldt het door verweerder overgelegde proces-verbaal dat zeven van de veertien verdachten in ieder geval één keer in het zijn geweest of er hebben afgesproken. De rechtbank overweegt dat voornoemde onderzoeken zien op een periode van circa anderhalf jaar. Uit de stukken blijkt voorts niet dat deze illegale verdachten in het weekend naar het gingen of afspraken, noch op welk moment ze dat deden in de periode van september 2005 tot mei 2007.

3.6 Naar het oordeel van de rechtbank zijn voornoemde omstandigheden onvoldoende voor het aannemen van een verband tussen criminele activiteiten door West-Afrikanen en illegaal verblijf. Het dossier bevat weliswaar meer aanwijzingen voor een mogelijk verband tussen crimineel gedrag en het bezoeken van het maar dat is niet het beslissende punt in deze zaak.

3.7 Gelet op het hiervoor overwogene, in onderlinge samenhang bezien en beoordeeld in het licht van de in onderdeel 3.4 gegeven maatstaf, is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende aanknopingspunten had om te veronderstellen dat eventueel op het Nigeriaanse feest in het in de nacht van 15 op 16 juni 2007 aanwezige West-Afrikanen tevens illegaal in Nederland verbleven, zodat de met die groep samenhangende omstandigheden geen afdoende geobjectiveerd redelijk vermoeden van illegaal verblijf ten aanzien van het konden opleveren. De staandehouding van eiser als uitvloeisel van het op dat vermoeden gebaseerde grootschalige onderzoek in het op 16 juni 2007 heeft derhalve niet rechtmatig plaatsgevonden.

3.8 Dat er, achteraf bezien, een grote groep illegalen is aangetroffen, doet aan het vorenstaande niet af. Immers, de aanleiding voor het onderzoek rechtvaardigde de grootscheepse controle onvoldoende, terwijl verweerder niet beoogde, zo is ter zitting betoogd, om alle 250, veelal Afrikaanse, bezoekers van een Nigeriaans feest te controleren.

4. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, zie bijvoorbeeld de uitspraak van 13 januari 2006 (JV 2006/100), maakt de onrechtmatigheid van de staandehouding de daaropvolgende inbewaringstelling, indien aan alle in de wet gestelde vereisten daarvoor is voldaan, eerst onrechtmatig, indien de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. De rechtbank is van oordeel dat verweerder onvoldoende belangen heeft gesteld op grond waarvan moet worden geoordeeld dat de schending van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 niet aan de rechtmatigheid van de bewaring in de weg staat. Het door verweerder gestelde belang van de openbare orde is daartoe niet

toereikend, gelet op het grote belang van eiser bij een afdoende geobjectiveerd redelijk vermoeden, ter bescherming waarvan artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 strekt. De maatregel van bewaring is derhalve bij afweging van de daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd te achten.

5. Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000. Derhalve zal het beroep gegrond worden verklaard en zal de opheffing van de bewaring worden bevolen, ingaande op 4 juli 2007. De overige door eiser aangevoerde beroepsgronden behoeven, gelet op het vorenstaande, geen bespreking meer.

6.1 De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag € 70,-- per dag dat eiser ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 1.260,--.

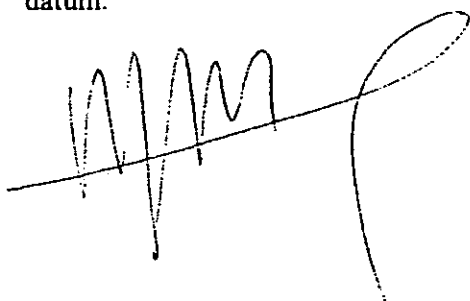
6.2 Gelet op het voorgaande is er tevens aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,-- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepsschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,--, wegingsfactor 1).

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt dat de bewaring ingaande 4 juli 2007 wordt opgeheven;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 1.260,-- (zegge: twaalfhonderd en zestig euro), te betalen aan eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag groot € 644,-- (zegge: zeshonderd en vierenveertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 3 juli 2007 door mr. P.H.A. Knol, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.M.J. Mooijer, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

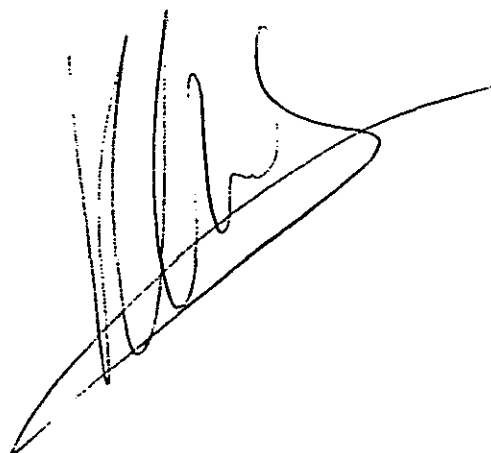
Afschrift verzonden op:

04 JUL 2007

Conc.: PK/MM

Coll: HH

D: C

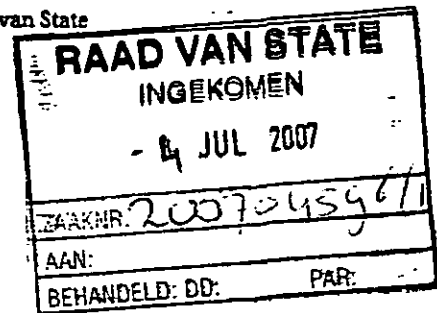
Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mevr. mr. A.M.C. de Haan
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 3 juli 2007, verzonden 4 juli 2007
met kenmerk 07/25641

Inzake:

met IND-kenmerk 0706-19-0032
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. K. Ramdhan
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

Mevr. mr. A.M.C. de Haan
070 - 779 7116

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Amsterdam van 3 juli 2007, verzonden op 4 juli 2007, met kenmerk AWB 07/25641, in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van gegrond heeft verklaard, en de maatregel van bewaring heeft opgeheven (*productis J*).

2 Achtergronden

Bij besluit van 16 juni 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) in bewaring gesteld.

Bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 juli 2007, verzonden 4 juli 2007, met kenmerk AWB 07/25641, heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard en de bewaring opgeheven.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

3.1. De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in de aangevallen uitspraak het volgende:

" 3.4 In deze zaak staat de vraag centraal of ten aanzien van de groep bezoekers die in de nacht van vrijdag 15 op zaterdag 16 juni 2007 aanwezig was in het een redelijk vermoeden van illegaal verblijf bestond. Daarbij is van belang dat het een vrij toegankelijke plaats is en dat ook het feest dat werd gehouden open stond voor iedere belangstellende.

Nader toegespitst gaat het er op of de informatie waar verweerder zich op beroept, een voldoende basis vormt voor een bevestigende beantwoording van die vraag. De rechtbank is van oordeel dat publieke karakter van de te onderzoeken plaats en de omvang van het aldaar te verwachten publiek van invloed zijn op de eisen die moeten worden gesteld aan de feitelijke grondslag van het redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Naarmate deze twee elementen sterker aanwezig zijn, zal immers de inbreuk die met het onderzoek op het publieke leven wordt gemaakt groter zijn en dus een steviger rechtvaardiging vergen.

3.5. Verweerder heeft het redelijk van illegaal verblijf ten aanzien van het gebaseerd op de groep van criminele West-Afrikaanse vreemdelingen die zich aldaar ophouden in samenhang met de aan hen toegedichte status van illegale vreemdeling. Uit de CIE-informatie komt naar voren dat er veel illegale criminele Nigerianen komen in het Op welke dag of dagen dit het geval is, de omvang van die groep en de frequentie waarmee ze dat te vinden zouden zijn, blijkt daar evenwel niet uit, daarvoor is de informatie te onbepaald.

De rechtbank is van oordeel dat aan de inhoud van dit proces-verbaal geen doorslaggevend betekenis kan worden toegekend in de beantwoording van de vraag of de groep West-Afrikanen, die in het strafrechtelijk onderzoek in betrokken, (doorgaans) geen rechtmatig verblijf in Nederland geniet.

Uit de overige processtukken komt weliswaar naar voren dat criminele Nigeria met name op vrijdag en/of zaterdag in het komen om aldaar veel geld uit te geven, maar daarmee is nog niet gegeven dat tevens illegale vreemdelingen betreffen. Dat deze groep van criminele Nigerianen illegaal in Nederland zou verblijven lijkt verweerder met name af te leiden uit de volgende omstandigheden.

Op 4 februari 2007 is een verdachte aangehouden in het vanwege het betalen met vals of vervalst geld, die tevens illegaal vreemdeling bleek te zijn. Naar het oordeel van de rechtbank kan aan de aanhouding van een verdachte zonder verblijfstitel in een voor het publiek vrij toegankelijke ruimte slechts beperkte betekenis worden toegekend bij de beantwoording van de vraag of zich in die ruimte vaker illegalen ophouden. Dit geldt temeer er van de kant van verweerder niet is gesteld dat de West-Afrikanen, die in het strafrechtelijk onderzoek zijn betrokken, eveneens worden verdacht van het opzettelijk uitgeven van vals geld, zodat evenmin is gebleken van een verband tussen deze verdachte en de bedoelde groep. Verweerder heeft de illegale status voorts gebaseerd op de omstandigheden dat uit de Macro-en Presto-onderzoeken is gebleken dat dertien van de veertien verdachten geen verblijfsrecht hadden. De rechtbank constateert dat niet blijkt dat deze verdachten in het zijn aangehouden. Wel vermeldt het door verweerder overgelegde proces-verbaal dat zeven van de veertien verdachten in ieder geval een keer in het zijn geweest of er hebben afgesproken. De rechtbank overweegt dat voornoemde onderzoeken zien op een periode van circa anderhalf jaar. Uit de stukken blijkt voorts niet dat deze illegale verdachten naar het gingen of afspraken, noch op welk moment ze dat deden in de periode van september 2005 tot mei 2007.

3.6. Naar het oordeel van de rechtbank zijn voornoemde omstandigheden onvoldoende voor het aannemen van een verband tussen criminele activiteiten door Wets-Afrikanen en illegaal verblijf. Het dossier bevat weliswaar meer aanwijzingen voor een mogelijk verband tussen crimineel gedrag en het bezoeken aan het (maar dat is niet het beslissende punt in deze zaak.

3.7. Gelet op het hiervoor overwogene, in onderlinge samenhang bezien en beoordeeld in het licht van de onderdeel 3.4 gegeven maatstaf, is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende aanknopingspunten had om te veronderstellen dat eventueel op het Nigeriaanse feest aanwezige West-Afrikanen tevens illegaal in Nederland verbleven, zodat de met die groep tevens illegaal in Nederland verbleven, zodat de met die groep samenhangende omstandigheden geen afdoende geobjectveerd redelijk vermoeden van illegaal verblijf ten aanzien van het konden opleveren. De staandehouding van eiser als uitvloeisel van het op dat vermoeden gebaseerde grootschalige onderzoek in het op 16 juni 2007 heeft derhalve niet rechtmatig plaatsgevonden.

3.8. Dat er, achteraf bezien een grote groep illegalen is aangetroffen, doet aan het vorenstaande niet af. Immers, de aanleiding voor het onderzoek rechtvaardigt de grootscheepse controle onvoldoende terwijl verweerder niet beoogde, zo is ter zitting betoogd, om alle 250, veelal Afrikaanse bezoekers van een Nigeriaans feest te controleren."

Toelichting op grief 1

- 3.3. De rechtbank overweegt ten onrechte dat indien de staandehouding plaatsvindt in een voor publiek vrij toegankelijke plaats, de inbreuk op het publieke leven die zulks meebrengt maakt dat een "steviger rechtvaardiging vereist is".

- 3.4. De Staatssecretaris constateert dat het door de rechtbank aangelegde criterium geen basis vindt in wet of regelgeving. In beleid wordt geen onderscheid gemaakt ten aanzien van de mate waarin de plaats waar de staandehouding plaatsheeft, toegankelijk is voor (overig) publiek.

A3/2.3 Vc2000 luidt:

"In het geval het redelijk vermoeden betrekking heeft op een bepaalde plaats of ruimte geldt als uitgangspunt dat iedereen die zich daar bevindt, daadwerkelijk moet worden gecontroleerd. Daardoor wordt uitgesloten dat degenen die met de controle zijn belast, een keuze op uiterlijke kenmerken moeten maken. Het kan echter zijn dat elken van redelijkheid of doelmatigheid zich verzetten tegen het controleren van alle aanwezige personen. Dit is onder meer het geval, indien iemands identiteit de politie al uit andere hoofde bekend is."

Ten onrechte verbindt de rechtbank aan de omstandigheid dat het druk werd bezocht de conclusie dat om te oordelen dat sprake is van een redelijk vermoeden een steviger rechtvaardiging vereist is.

- 3.5. Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de staandehouding heeft plaatsgevonden op basis van feiten en omstandigheden die tezamen bezien geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf vormen.

In artikel 50 Vw is bepaald dat ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen bevoegd zijn, op grond van feiten en omstandigheden die naar objectieve maatstaven gemeten een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfrechtelijke positie. De Staatssecretaris heeft zijn beleid hieromtrent neergelegd in A3/3.3 Vc 2000, waarin (voor zover hier relevant) het volgende is bepaald:

"(...)

Een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf mag mede op basis van ervarings- of omgevingsgegevens aangenomen worden als er bijvoorbeeld sprake is van:

(...)

- *een controle in een woning of een bedrijf waarbij bij een eerdere controle illegale personen aangetroffen zijn;*
- (...)*
- *concrete (anonieme) tips over illegale vreemdelingen;*
- (...)*
- *een gelegenheid of plaats, waar zich veel vreemdelingen plegen op te houden, en waarvan vermoed wordt of bekend is dat er zich regelmatig illegale vreemdelingen bevinden;*
- (...)"*

- 3.5. De staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat uit de aan de rechtbank overgelegde processen-verbaal voldoende concreet blijkt op grond van welke feiten en omstandigheden het redelijk vermoeden dat in het illegale vreemdelingen aanwezig waren gerechtvaardigd was. De Staatssecretaris wijst hierbij met name op het proces-verbaal van bevindingen van 12 juni 2007, waarin is gerelateerd dat meerdere malen is gehoord dat op vrijdag en zaterdagavond behaalde resultaten van internetfraude in het worden gevierd, waarbij van belang is dat

verreweg de meeste verdachten geen rechtmatig verblijf hier te lande bleken te hebben (*productie 2*). Voorts wijst de Staatssecretaris op het proces-verbaal; van bevindingen van 14 juni 2007 waarin wordt gerelateerd dat in een illegale vreemdeling is aangehouden terzake overtreding van artikel 209 Wetboek van Strafrecht (*productie 3*). Vervolgens wijst de staatssecretaris op het proces-verbaal van de Criminele Inlichtingen Eenheid van de Regiopolitie Amsterdam-Amstelland van 11 juni 2007 waarin is opgenomen dat een informant heeft gemeld dat veel illegale criminele Nigerianen komen in (*productie 4*). De staatssecretaris is van oordeel dat gelet op deze informatie uit de processen verbaal, in onderlinge samenhang bezien, de rechtbank niet tot haar conclusie heeft kunnen komen dat ten aanzien van _ geen sprake was van aanwezigheid van illegale vreemdelingen. De omstandigheid dat de informatie mede betrekking heeft op criminele activiteiten van de vreemdelingen laat onverlet dat daaruit tevens blijkt dat deze vreemdelingen veelal onrechtmatig hier te lande verblijven. De staatssecretaris wijst er hierbij op dat de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht en de rechtbank 's Gravenhage dit standpunt hebben gevolgd. (*productie 5, rechtbank Utrecht, 2 juli 2007, AWB, 07/24852 en rechtbank 's-Gravenhage, 2 juli 2007, AWB 07/24882*)

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in de aangevallen uitspraak het volgende:

"5. Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd met artikel 50, eerste lid van de Vw 2000, derhalve zal het beroep gegrond worden verklaard en zal de opheffing van de bewaring worden bevolen, ingaande op 3 juli 2007".

Toelichting

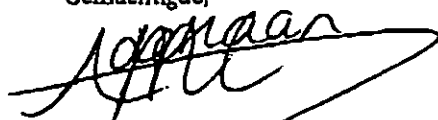
- 3.6. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient derhalve te worden beoordeeld in het licht van de eerdere grieven.

4. Conclusie

Geler op het vorenstaande verzoekt de Staatssecretaris uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen en de doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het beroep ongegrond te verklaren.

Den Haag, 4 juli 2007

Gemachtigde,

A.M.C. de Haan
Procesvertegenwoordiger
Staatssecretaris van Justitie
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
Telefoon 070-779 7116
Telefax 070-779 4545

Advocatenkantoor Ramdhan
advocaten en procureurs

mr. K. Ramdhan
mr. R.T. Laingsingh
mr. S. Akkas

Pieter Calandlaan 134
1068 NR Amsterdam
Tel. 020-615 41 36/06-53 62 55 38
Fax 020-615 44 85

Tevens per fax 070-3651380

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Betreft: verweerschrift, tevens hoger beroep
Inzake: / Staatssecretaris van Justitie
Uw nummer: 200704596/1/V3
Uitspraak: 3 juli 2007
Nummer: AWB 07/24896

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4158	B 10 JUL 2007
ZAAKNR. 200704596	
AAN: V3-Mallor	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer , geboren op , van Liberiaanse nationaliteit, hierna belanghebbende, terzake dezer domicilie kiezende te (1068 NR) Amsterdam aan de Pieter Calandlaan 134, ten kantore van de advocaat en procureur mr. K. Ramdhan, die door belanghebbende ten deze tot bepaaldelijk gevolmachtigd (in de zin van artikel 70 lid 1 Vw. 2000) wordt gesteld, ook tot het indienen van het hoger beroep, en als zodanig zal optreden;

dat hij tijdig verweer voert tegen het hoger beroep van de Staatssecretaris en tevens hierbij hoger beroep instelt tegen de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Amsterdam d.d. 4 juli 2007 (productie 1 van de Staatsecretaris), met nummer AWB 07/25641.

Verweerschrift

De rechtbank heeft terecht overwogen, dat gelet op de feiten en samenhangende omstandigheden van het geval, in casu geen sprake was van naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf van belanghebbende om een staandehouding als bedoeld in artikel 50 Vb 2000 te rechtvaardigen.

De Staatssecretaris heeft twee grieven aangevoerd tegen de beslissing van de rechtbank.

Met betrekking tot grief 1 en 2.

mr. K. Ramdhan
advocaat en procureur

De rechtbank heeft terecht overwogen, dat indien de staandehouding plaatsvindt in een voor publiek vrij toegankelijke plaats, voor een inbreuk op het publieke leven een "steviger rechtvaardiging is vereist". Dit volgt naar de mening van belanghebbende ook uit paragraaf A3/2.3.3. en A3/2.2.2 van de Vc 2000. Niets voor niets zijn hierbij extra waarborgen gesteld voor staandehouding als het gaat om een gelegenheid of plaats toegankelijk voor het publiek. Het gaat hier niet om een limitatieve opsomming. Volgens het vaste beleid wordt een actie op grond van artikel 50 Vw 2000 tijdens een gelegenheid of plaats voor publiek vrij toegankelijk, ook getoetst aan de eisen van redelijkheid of doelmatigheid. In casu ging het om een actie in het kader van de Vw 2000 tijdens een gelegenheid of plaats die toegankelijk was voor het publiek, zodat de rechtbank, gelet op de feiten en omstandigheden van het geval, op grond van paragraaf A3/2.3.3 en A3/2.2.2 terecht heeft overwogen, dat voor een dergelijk staandehouding op grond van artikel 50 Vw een "steviger rechtvaardiging is vereist". Aan een dergelijk actie wordt inderdaad zwaardere eisen gesteld. Zie ook ABRS, 4 september 2003, nr. 200304675/1, JV 2003/4777, zo ook ABRS, 8 augustus 2005, nr. 200506037/1, JV 2005/362.

Kortom, de stelling van de Staatssecretaris, dat in het beleid geen onderscheid wordt gemaakt ten aanzien van de mate waarin de plaats waar de staandehouding plaatsvindt, toegankelijk is voor (overige) publiek, gelet op het vastgestelde beleid en de rechtspraak niet juist.

De Staatssecretaris stelt zich ten onrechte op het standpunt, dat uit de overgelegde processen-verbaal voldoende concreet blijkt, op grond van welke feiten en omstandigheden het redelijke vermoeden bestond, dat in het illegale vreemdelingen aanwezig waren. Het proces-verbaal van d.d. 12 juni 2007 maakt geen deel uit van het dossier en doet ook niet af aan het gestelde door de belanghebbende. Dit proces-verbaal is niet integraal toegevoegd aan het dossier, maar wordt in productie 2 van verweerder, op pagina 1 summier aangehaald zonder beschrijving van de inhoud ervan. Dit proces-verbaal kan dan ook niet de stelling van de Staatssecretaris bewijzen. Ook de overige processen-verbaal zijn allemaal stukken die opgesteld zijn in het kader van het strafrechtelijke procedures, waarbij gebruik zijn gemaakt van Bijzondere Opsporingsbevoegdheden en helemaal niet betrekking hadden op onderzoeken in het kader van illegaal verblijf van belanghebbende of anderen. De raadsman van

mr. K. Ramdhan
advocaat en procureur

belanghebbende heeft dan ook middels zijn pleitnota, waarvan bijgaand een kopie (bijlage 1), het gestelde door de Staatssecretaris al in eerste aanleg bestreden en verzoekt deze hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Weshalve: belanghebbende eerbiedig het verzoek doet om het beroep ongegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank op dit onderdeel te bekrachtigen, althans rechtdoende de bewaring onrechtmatig te verklaren en met daarbij de veroordeling van verweerder in de kosten van het geding.

In hoger beroep.

Grief 1.

Namens belanghebbende is in beroep bij de rechtbank aangevoerd, dat de belanghebbende en de rechtbank onvoldoende waren geïnformeerd over de gang van zaken met betrekking tot de staandehouding van belanghebbende. Met name was niet duidelijk hoe laat de actie was aangevangen en hoe laat deze was beëindigd, welke controlemethoden omtrent de vaststelling van de identiteit en de verblijfsstatus waren toegepast in de nacht van 16 juni 2006, terwijl dit noodzakelijk was te vermelden nu het ging om een actie tijdens een "gelegenheid en op een plaats toegankelijk voor het publiek." Er is helemaal geen verslaglegging waarin vermeld wordt of en op welke wijze aan het in paragraaf A3/2.2.2 en A3/2.3.3. vermelde beleidsuitgangspunten is vastgehouden. Het proces-verbaal van staandehouding, noch het proces-verbaal van bevindingen bevat een zodanige vermelding, dan wel een vermelding dat eisen van redelijkheid of doelmatigheid zich verzetten tegen het controleren van alle aanwezige personen in het

De rechtbank heeft op dit verweer niet geoordeeld, althans blijkt daarvan niet uit de overwegingen waarop de uitspraak berust. De rechtbank heeft derhalve niet, althans niet voldoende gemotiveerd beslist op de door belanghebbende aangevoerde gronden en heeft dus uitspraak gedaan in strijd met artikel 8:69 althans met artikel 8:77 Awb.

mr. K. Ramdhan

advocaat en procureur

In beroep is door belanghebbende aangevoerd, dat de politie in de nacht van 16 juni 2007 tijdens de inval in het beide toegangsdeuren van het pand door mankracht en honden had geblokkeerd en iedereen gesommeerd het pand niet te verlaten. De inval was aangevangen om 24.50 uur, terwijl belanghebbende pas om 04.40 uur was staande gehouden. Belanghebbende heeft bij de rechtbank gesteld, dat de vrijheidsbeneming van belanghebbende gedurende de tijd tussen 24.50 uur en 04.40 uur op 16 juni 2007 onrechtmatig was. De vrijheidsontneming had plaatsgevonden in het kader van Vw 2000. Echter, artikel 50 Vw 2000 laat een dergelijk vrijheidsbeneming voorafgaand aan de staandehouding niet toe. Gelet op het feit dat belanghebbende toch voorafgaand aan de staandehouding onrechtmatig van zijn vrijheid beroofd is geweest, is de daaropvolgende staandehouding ook onrechtmatig. Voorts was er sprake van misbruik van bevoegdheid, nu belanghebbende zonder recht of titel beroofd is geweest van zijn vrijheid op 16 juni 2007 tussen 24.50 uur en 04.40 uur op. Kortom, volgens belanghebbende was ook sprake van schending van artikel 5 jo art. 8 en 18 EVRM.

Hierop is door de rechtbank niet geoordeeld, althans blijkt daarvan niet uit de overwegingen waarop de uitspraak berust. De rechtbank heeft derhalve niet, althans niet voldoende gemotiveerd beslist op de door belanghebbende aangevoerde gronden en heeft dus uitspraak gedaan in strijd met art. 8:69 althans met art. 8:77 Awb.

Toelichting

Artikel 5 EVRM stelt een dubbele eis aan vrijheidsbeneming: de procedure die gevolgd wordt bij de vrijheidsbeneming moet overeenstemmen met de wet en de vrijheidsbeneming moet inhoudelijk gezien op grond van de wet zijn toegelaten. In casu was de vrijheidsbeneming voorafgaande aan de staandehouding niet in overeenstemming met de wet, in casu artikel 50 Vw 2000.

Grief 4.

mr. K. Ramdhan
advocaat en procureur

In beroep heeft belanghebbende aangevoerd, dat er sprake was van schending van het non-discriminatiebeginsel. Immers, de gehele actie was gericht op een groep waarvan van te voren vaststond, dat de bij de groep behorende personen Afrikanen waren, met name Nigerianen. Er was geen enkele aanwijzing, dat alle bij die groep behorende personen ook illegaal verbleven in Nederland. Er is geen onderscheid gemaakt tussen legaal en illegaal verblijvende Afrikanen. Een dergelijk actie valt niet te rijmen met de Vw 2000 en ook niet met de grondwet of enig verdragrechtelijke bepaling. Er was eerder ook niet feitelijk vastgesteld, dat het : uitsluitend door illegalen van Afrikaanse afkomst werd bezocht.

Op dit verweer is door de rechtbank niet geoordeeld, althans blijkt daarvan niet uit de overwegingen waarop de uitspraak berust. De rechtbank heeft derhalve niet, althans niet voldoende gemotiveerd beslist op de door belanghebbende aangevoerde gronden en heeft dus uitspraak gedaan in strijd met art. 8:69 althans met art. 8:77 Awb.

Grief 5.

Tijdens de mondelinge behandeling heeft de raadsman van belanghebbende in aanvulling van zijn pleitnota, aangevoerd, dat de piketmelding niet was verzonden naar een piketadvocaat, zodat de belanghebbende niet tijdig de gewenste rechtsbijstand van een advocaat heeft kunnen krijgen. De piketmelding zou door de vreemdelingenpolitie verzonden zijn op 16 juni 2007. Echter, de piketmelding is zeer waarschijnlijk, gelet op de vermelde ontvangsttijd, door de pietcentrale ontvangen zijn op 18 juni 2007. Zie bijlage 2. De belanghebbende heeft aangevoerd, dat van dit verzuim hem geen verwijt gemaakt kan worden en gelet op de normschending er sprake was van onrechtmatige bewaringstelling.

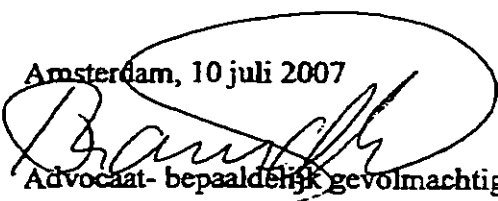
Op dit verweer is door de rechtbank niet geoordeeld, althans blijkt daarvan niet uit de overwegingen waarop de uitspraak berust. De rechtbank heeft derhalve niet, althans niet voldoende gemotiveerd beslist op de door belanghebbende aangevoerde gronden en heeft dus uitspraak gedaan in strijd met art. 8:69 althans met art. 8:77 Awb. Voorts ontbeert de uitspraak van de rechtbank met betrekking tot dit feite, feitelijke grondslag.

mr. K. Ramdhan
advocaat en procureur

Weshalve: belanghebbende eerbiedig het verzoek doet om de beslissing van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Amsterdam op de hiervoor genoemde gronden en onderdelen te vernietigen, rechtdoende de bewaring onrechtmatig te verklaren, met daarbij de veroordeling van verweerder in de kosten van het geding met toekenning van een schadevergoeding aan belanghebbende voor de onrechtmatige bewaring.

Amsterdam, 10 juli 2007

Advocaat- bepaaldelijk gevolmachtigde,

Mr. K. Ramdhan

Cc procesvertegenwoordiging